

העלון נכתב על ידי: מנחם ריביץ

טוב או רע?

אומר לך למנוע ממנה לאכול, אבל מדובר ביהודיה שכבר קרובה לגיל מאה, ואם במשך כל שנותיה נהגה לאכול כך והאריכה ימים, אם נמנע זאת ממנה עכשיו, כמה שנים כבר נוכל להוסיף לה? ודאי שהתועלת בהנאה ובשלוות הנפש שלה תהיה גדולה יותר מהנזק שיכול השומן לגרום".

בצמד הפרשיות תזריע ומצורע מביאה התורה את מיני הצרעת השונים: צרעת הבית, צרעת הבגדים וצרעת הגוף, ואת דיני כל אחת מהן.

כבר הסבירו חז"ל שהצרעת מגיעה בגלל עוונות ואינה דומה לעוד מחלה, וכאשר מופיעה הצרעת, מעבר להליך שצריך לעבור מבחינה גשמית, על האדם לערוך חשבון נפש כדי לברר על מה באה לו הצרה.

כלל ידוע הוא שהצרעת באה רק לישראל ולא לאומות העולם, ובשאלה למה זה כך מרחיב כאן הספורנו, הרבה מעבר למנהגו, ואומר שהאדם הוא תכלית הבריאה, כי מכל מה שברא הקב"ה בעולמו, האדם הוא היחיד שיכול להדמות לבוראו, ובלשונו של הספורנו: "כי האדם לבדו בנבראים הוא בעל בחירה וכאשר יתעורר להתבונן מציאות בוראו וגדלו וטובו אשר בו הוא רב חסד ואמת ובהם עושה צדקה ומשפט, ואחר שהתבונן והכיר זה ילך בדרכיו לעשות רצונו כרצונו הנה זה בלי ספק דומה לבוראו יותר מכל שאר הנבראים והוא התכלית המכוון מאת הבורא הממציא כאמרו וצדיק יסוד עולם".

הפעם האחרונה שביקרתי את סבתא רבתא שלי היה לפני כאחת עשרה שנה. הגעתי לבית האבות בברזיל שבו היא הייתה גרה, ושזאת הסיבה שלא התאפשר לי לבקרה יותר, ושם מהכניסה לבית האבות ועד שהגעתי לחדר שלה ליוותה אותי אחות מעובדות המקום. האחות אמרה לי שהצוות כל כך מרוגש לראות איך באופן תדיר המשפחה שלנו מגיעה לבקר אותה, וסיפרה לי שיש דיירים רבים במקום שאין אף אחד שמגיע לבקר או דורש בשלומם.

הדברים הגיעו לכך שכאשר אחד הדיירים נפטר, מצוות בית האבות ניסו ליצור קשר עם המשפחה, ובמשך ימים רבים לא הצליחו להשיג אף אחד מילדי אותו נפטר, עד שבית האבות נאלץ לדאוג בעצמו ללוויה ולקבורה.

בברזיל ישנו מאכל נפוץ בשם "פסטל", מעין ריבוע בצק מטוגן ממולא בשלל מילויים שונים. סבתא רבתא שלי נהגה בימי שישי

בבוקר לאכול פסטל אחד כזה במילוי גבינת שמנת עטירת שומן לצד כוס קולה. גם לאחר שהיא הגיעה לבית האבות, כשהייתה כבר מעל לגיל 90, היא ביקשה להמשיך במנהגה. אחת האחיות ניגשה לרופא האחראי ואמרה לו שהיא מבקשת שיקנו לה את הפסטל והקולה, ומה עליה לעשות שכן הדבר לא תואם את התזונה במקום?

הרופא השיב לה בחיוך: "אם היה מדובר באדם צעיר ששנים רבות עוד לפניו והשומנים והסוכרים שבארוחה כזאת יגרמו לנזק מצטבר בעשרות השנים הבאות, הייתי

שאלת השבוע

כתוב בפרשת מצורע (יד,ב-ג):

"זאת תהיה תורת המצורע, ביום
טְהָרָתוֹ, וְהוּבָא, אֶל-הַכֹּהֵן:
וַיֵּצֵא, הַכֹּהֵן, אֶל-מַחוּץ, לַמִּחֲנֶה; וַרְאָה, הַכֹּהֵן,
וְהִנֵּה נֶרְפָא נֶגַע-הַצֹּרֶעַת, מִן-הַצֹּרֶעַת:"

ויש להבין,
האם המצורע הובא אל הכהן שיטהר אותו,
או שהכהן יצא אליו כדי לטהרו?

תשובות יש לשלוח למייל 4663MR@GMAIL.COM
בין הפותרים נכונה יוגרל בעז"ה פרס.

איבדנו את המעלה הנדרשת כדי לקבל את "השעון
המעורר" הזה ששמו צרעת.

אך גם בלי הצרעת, לא עלינו, לא חסרות צרות ולא
חסרים יסורים, ועל זה כבר נאמר במסכת ברכות: "אמר
רבא ואיתימא רב חסדא: אם רואה אדם שיסורין באין עליו
יפשפש במעשיו, וגו'. פשפש ולא מצא יתלה בבטול
תורה, וגו'. ואם תלה ולא מצא בידוע שיסורין של אהבה
הם שנאמר: "כי את אשר יאהב ה' יוכיח".

נלמד מפרשיות אלו, שכאשר באים היסורים, קודם כל
נסתכל במעשים, נחזור בתשובה ונחפש לתקנם כי זה
מה שרוצה ה' באהבתו אותנו - שנתקרב אליו, ועל כן
באהבתו דואג שנתעורר. נדאג להיות מאלה שיש מה
להציל ויש את מי להעיר, ולא נשכח במקביל לשאת
תפילה לה' שיאמר לצרותינו די ויחיש את הגאולה!

סבתא רבתא שלי, גולדה דבורה בת אהרן נפטרה לפני
כשנתיים מספר ימים לאחר יום הולדתה ה-105, שדברים
אלו יהיו גם לעילוי נשמתה.

ממשיך הספורנו, אותו אדם שמכיר את ה', חוקר את
דרכיו ומנסה להדמות לו, יכול גם הוא להכשל. גם לו יש
את היצר הרע שעורב לפתחו, גם לו התאוות הגשמיות
שמושכות אותו הרחק מדרך הישר, וגם הוא לפעמים
מועד. וכאשר נופל האדם בתאוותיו ובפיתוי יצרו, עתיד
הוא לקבל את עונשו, ויסורים יכולים לבוא אליו כדי
לעוררו לחזור למוטב.

אך, רוב העולם כלל לא נמצא בדרגה של הכרת הבורא
והרצון ללכת בדרכיו. שקועים הם לגמרי בהבלי העולם
וברדיפה אחר ההנאות המדומות. אנשים אלו, יסורים לא
יחזירם למוטב ולא יעוררו אותם לתשובה, כי הם לא
יודעים מה זה ועל מה זה.

אין צרעת באומות העולם, כי עם ישראל נבחר על ידי
הקב"ה לעם סגולה, לנו ניתנה התורה, לנו ניתנה
האפשרות דרכה להתחבר לקב"ה ולהדמות לו. לכן
בחמלתו הרבה, נתן לנו ה' את האפשרות לדעת מתי
אנחנו סוטים מהדרך, ומתי עלינו לשפר את מעשינו.
ממשיך הספורנו ואומר: במצב שרוב העם עושים רצון ה',
מעורר הקב"ה את היחידים שלא הולכים בדרכיו ומביא
עליהם את הצרעת כדי לעוררם. וכאשר בירידת הדורות,
לא הגיעו הדורות הבאים למדרגה הראויה לחמלה זו,
הפסיקה הצרעת.

הרופא שהתיר לסבתא רבתא שלי לאכול את המאכל רוי
השומן והסוכרים, לא חשב שזה אוכל בריא ומזין, הוא
רק חשב שמניעת האוכל, בהתחשב בכל הגורמים
מסביב, לא יביא לתועלת, כי אם לנזק. אנשי אומות
העולם שחיים עמוק בתוך העולם הגשמי, גם אם יבואו
עליהם יסורים וחוליים, לא יעצרו לחשוב למה מגיע לי
הצער הזה ולמה באה לי הצרה הזאת. הם לא יסיקו
מסקנות לגבי מהו רצון ה' ומה הם עושים לא נכון, כי הם
לא נמצאים בתוך מערכת השיקולים הזאת. ולכן, הצרעת
לא באה עליהם, כי מטרת הצרעת היא לעורר, היא
להשכים את הישנים ולהחזירם למוטב.

ואם היינו חושבים שהעובדה שלא היה שום מקרה של
צרעת כבר אלפי שנים זה סימן חיובי, גילה לנו הספורנו
שבירידת הדורות ובהטמעות שלנו בעולם הזה פשוט

המלאכים סירבו להוריד אותה.
משה הצליח.
איך?!

|| מאמר מיוחד לשבועות || פרטים נוספים בקרוב !

